

BEMÆRKNINGER:

Konventionsteksten stammer fra retsinformation.dk, idet det bemærkes at forskrifterne på www.retsinformation.dk ikke er beskyttet af ophavsretslige regler, jf. § 9 i lov om ophavsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 1144 af 23. oktober 2014.

Teksten er alene blevet layoutet, delt op i de enkelte konventioner og tillægsprotokoller, åbenbare trykfejl rettet og dele, der ikke er en direkte del af konventions- eller protokolteksten taget ud, hvilket drejer sig om for eksempel navnene på underskriverne og eventuelle forbehold, landene måtte have taget. Derudover er der tilføjet en indholdsfortegnelse med angivelse af artikler.

Vi håber, at den danske oversættelse af konventionerne og deres tillægsprotokoller på den måde er blevet gjort mere tilgængelige i deres digitale form. Enhver fejl, der undervejs utilsigtet måtte have sneget sig ind, i forhold til den måde teksterne fremstår på retsinformation.dk, er alene Røde Kors i Danmarks.

For Genève-konventionerne, deres tillægsprotokoller og centrale humanitære folkeretstekster i øvrigt på engelsk, der i de fleste tilfælde er et af originalsprogene, henvises til www.icrc.org/ihl.

Genevekonvention II

af 12. august 1949 til forbedring af såredes, syges og skibbrudnes vilkår i de væbnede styrker på søen

OVERSIGT:

KAPITEL I, <i>Almindelige bestemmelser</i>	3
Artikel 1-11	
KAPITEL II, <i>Syge, sårede og skibbrudne</i>	6
Artikel 12-21	
KAPITEL III, <i>Hospitalsskibe</i>	9
Artikel 22-35	
KAPITEL IV, <i>Personel</i>	12
Artikel 36-37	
KAPITEL V, <i>Sanitetstransporter</i>	12
Artikel 38-40	
KAPITEL VI, <i>Kendemærket</i>	13
Artikel 41-45	
KAPITEL VII, <i>Konventionens gennemførelse</i>	15
artikel 46-49	
KAPITEL VIII, <i>Bekæmpelse af misbrug og overtrædelser</i>	16
Artikel 50-53	
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER,	17
Artikel 54-63 og testimonium	
TILLÆG	19

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

ARTIKEL 1

De Høje Kontraherende Parter forpligter sig til under alle forhold selv at overholde og drage omsorg for overholdelsen af nærværende konvention.

ARTIKEL 2

Udover de bestemmelser, der gælder i fredstid, finder nærværende konvention anvendelse i alle tilfælde, hvor en krig er erklæret, eller hvor der i øvrigt er opstået en væbnet konflikt mellem to eller flere af De Høje Kontraherende Parter, selv om en af disse ikke anerkender, at der består krigstilstand.

Konventionen finder ligeledes anvendelse i alle tilfælde af hel eller delvis besættelse af en af De Høje Kontraherende Parters territorium, selv om en sådan besættelse ikke møder væbnet modstand.

Selv om en af de stridende magter ikke har tiltrådt nærværende konvention, er de magter, der har tiltrådt den, bundet af den i deres indbyrdes forhold. De er endvidere bundet af konventionen i forhold til den pågældende magt, hvis denne anerkender konventionen og anvender dens bestemmelser.

ARTIKEL 3

Hvor der på en af De Høje Kontraherende Parters territorium opstår en væbnet konflikt, der ikke er af international karakter, er enhver af de stridende parter forpligtet til som mindstemål at bringe følgende bestemmelser til anvendelse:

1) Personer, der ikke deltager aktivt i fjendtlighederne, herunder medlemmer af de væbnede styrker, som har nedlagt våbnene, og personer, der er gjort ukampdygtige som følge af sygdom, sår, tilbageholdelse eller en hvilken som helst anden omstændighed, skal under alle forhold behandles humanitært. De må ikke gøres til genstand for mindre gunstig behandling som følge af race, farve, religion eller overbevisning, køn, fødsel, formueomstændigheder eller noget som helst andet lignende forhold.

I dette øjemed er og forbliver følgende handlinger til enhver tid og på ethvert sted forbudt i forhold til ovennævnte personer:

- a) vold mod liv og legeme, i særdeleshed mord under enhver form, lemlæstelse, grusom behandling og tortur;
- b) udtagelse af gidsler;
- c) krænkelser af den personlige værdighed, i særdeleshed ydmygende og nedværdigende behandling;
- d) domme, der ikke er afsagt af en behørigt konstitueret domstol, som yder alle de judicielle garantier, der betragtes som uundværlige af civiliserede folk, og henrettelser, der iværksættes uden en sådan domstols forudgående afgørelse.

2) Sårede, syge og skibbrudne skal opsamles og plejes.

Uvildige humanitære organer såsom Den Internationale Røde Kors Komite er berettiget til at tilbyde de stridende parter deres bistand.
Herudover bør de stridende parter tage initiativet til oprettelsen af særlige overenskomster indeholdende samtlige eller en del af nærværende konventions øvrige bestemmelser.
Anvendelsen af foranstående bestemmelser berører ikke de stridende parters retlige status.

ARTIKEL 4

I tilfælde af fjendtligheder mellem stridende parters land- og søstridskræfter finder nærværende konventions bestemmelser kun anvendelse på styrker om bord på skibe. Landsatte styrker falder øjeblikkelig ind under bestemmelserne i Genevekonventionen af 12. august 1949 til forbedring af såredes og syges vilkår i de væbnede styrker i felten.

ARTIKEL 5

Neutrale magter skal på samme måde anvende nærværende konventions bestemmelser på sårede, syge og skibbrudne, og på medlemmer af det sanitære og gejstlige personel tilhørende de stridende parters væbnede styrker, som modtages eller interneres på den neutrale stats territorium, såvel som på opsamlede døde.

ARTIKEL 6

Foruden de overenskomster, der er udtrykkeligt hjemlede i artiklerne 10, 18, 31, 38, 39, 40, 43 og 53, kan De Høje Kontraherende Parter afslutte andre særlige overenskomster vedrørende ethvert spørgsmål, om hvilket de finder det hensigtsmæssigt at træffe særlig aftale. Ingen særlig overenskomst må dog forringe de ved nærværende konvention fastsatte forhold for sårede, syge og skibbrudne eller for medlemmer af det sanitære eller gejstlige personel eller indskrænke de rettigheder, som konventionen tillægger disse.

Sårede, syge og skibbrudne såvel som medlemmer af det sanitære og gejstlige personel skal i hele det tidsrum, i hvilket de omfattes af konventionen, nyde fordel af sådanne overenskomster, medmindre de nævnte eller senere overenskomster udtrykkeligt bestemmer det modsatte, eller gunstigere foranstaltninger iværksættes til fordel for dem af en af de stridende parter.

ARTIKEL 7

Sårede, syge og skibbrudne såvel som medlemmer af det sanitære og gejstlige personel kan i intet tilfælde helt eller delvist give afkald på de rettigheder, der sikres dem ved nærværende konvention eller eventuelt ved de i foregående artikel omhandlede særlige overenskomster.

ARTIKEL 8

Nærværende konvention skal bringes til anvendelse i samarbejde med og under kontrol af de beskyttelsesmagter, hvis pligt det er at varetage de stridende parters interesser. Med dette formål for øje er beskyttelsesmagterne berettiget til at udnævne delegerede ikke alene blandt medlemmer af deres diplomatiske eller konsulære korps, men også blandt deres egne eller andre neutrale landes statsborgere. De nævnte delegerede skal godkendes af den magt, hos hvilken de skal udøve deres virksomhed.

De stridende parter skal i størst muligt omfang lette beskyttelsesmagternes repræsentanter eller delegerede udførelsen af hvervet.

Beskyttelsesmagternes repræsentanter eller delegerede må i intet tilfælde overskride de grænser, der ved nærværende konvention er fastsat for deres virksomhed. De skal i særdeleshed tage hensyn til de bydende nødvendige krav på sikkerhed fra den stats side, i hvilken de udøver deres virksomhed. Deres virksomhed må kun indskrænkes, når dette nødvendiggøres af bydende militære krav, og da kun undtagelsesvist og som en midlertidig foranstaltning.

ARTIKEL 9

Nærværende konventions bestemmelser er ikke til hinder for den humanitære virksomhed, som Den Internationale Røde Kors Komite eller en hvilken som helst anden uvildig humanitær organisation med de pågældende stridende parter samtykke måtte påtage sig til beskyttelse af og bistand for sårede, syge og skibbrudne samt medlemmer af det sanitære og gejstlige personel.

ARTIKEL 10

De Høje Kontraherende Parter kan når som helst aftale at betro de pligter, der ifølge nærværende konvention påhviler beskyttelsesmagterne, til en organisation, der frembyder de nødvendige garantier for uvildighed og handlekraft.

Når sårede, syge og skibbrudne eller medlemmer af det sanitære og gejstlige personel, uanset af hvilken grund, ikke nyder fordel af eller ophører at nyde fordel af en beskyttelsesmagts eller en af de i første stykke omhandlede organisationers virksomhed, skal tilbageholdelsesmagten anmode en neutral stat eller en sådan organisation om at påtage sig de opgaver, som i henhold til nærværende konvention udføres af en beskyttelsesmagt, udpeget af de stridende parter.

Hvis beskyttelse ikke kan tilvejebringes på denne måde, er tilbageholdelsesmagten forpligtet til at anmode en humanitær organisation såsom Den Internationale Røde Kors Komite om at overtage de humanitære opgaver, der ifølge nærværende konvention påhviler beskyttelsesmagterne, eller til med de begrænsninger, der følger af nærværende artikel, at modtage tilbud om bistand, der fremkommer fra en sådan organisation.

Enhver neutral magt eller enhver organisation, der af den interesserede magt anmodes om eller selv tilbyder at yde sin bistand med dette formål, skal handle i bevidstheden om sit ansvar over for den stridende part, som de personer, der beskyttes af nærværende konvention, tilhører, og skal tilvejebringe tilstrækkelige garantier for sin evne til at påtage sig de omhandlede opgaver og til at udføre dem i uvildig ånd.

Foranstående bestemmelser kan ikke sættes ud af kraft ved særlig overenskomst mellem magter, af hvilke den ene, selv om det kun er midlertidigt, som følge af militære begivenheder ikke er i besiddelse af fuld handlefrihed i forhold til den anden magt eller dens allierede, i særdeleshed i tilfælde af en besættelse af hele den førstnævnte stats territorium eller en væsentlig del af dette.

Ordet beskyttelsesmagt indbefatter i nærværende konvention de organisationer, der ifølge nærværende artikel kan træde i stedet for beskyttelsesmagten.

ARTIKEL 11

I tilfælde, hvor beskyttelsesmagterne i de beskyttede personers interesse anser det for tilrådeligt, og i særdeleshed i tilfælde af uenighed mellem de stridende parter angående anvendelsen eller fortolkningen af nærværende konventions bestemmelser, skal beskyttelsesmagterne tilbyde deres bistand med henblik på uoverensstemmelsens bilæggelse.

I dette øjemed kan enhver af beskyttelsesmagterne enten på opfordring af en af de stridende parter eller af egen drift foreslå parterne et møde eventuelt på et hensigtsmæssigt valgt neutralt territorium, mellem deres repræsentanter og i særdeleshed mellem de myndigheder, der er ansvarlige for sårede, syge og skibbrudne samt for medlemmer af det sanitære og gejstlige personel. De stridende parter er forpligtet til at rette sig efter de forslag, som stilles dem med dette formål for øje. Beskyttelsesmagterne kan om fornødent til de stridende parters godkendelse forelægge forslag om, at en person, der tilhører en neutral magt eller er udpeget af Den Internationale Røde Kors Komite, skal indbydes til at deltage i et sådant møde.

KAPITEL II

Syge, sårede og skibbrudne

ARTIKEL 12

Medlemmer af de væbnede styrker og andre i den følgende artikel nævnte personer, som er på søen, og som er sårede, syge eller skibbrudne, skal under alle forhold respekteres og beskyttes. Ved ordet »skibbrud« forstår skibbrud af enhver årsag, herunder nødlanding på søen af eller fra et luftfartøj.

Sådanne personer skal behandles humant og plejes af den af de stridende parter, i hvis magt de befinder sig. De må ikke gøres til genstand for mindre gunstig behandling som følge af køn, race, statsborgerforhold, religion, politisk anskuelse eller noget som helst andet lignende forhold. Ethvert angreb på deres liv eller legeme er strengt forbudt. Det er i særdeleshed forbudt at myrde eller udrydde dem, eller at gøre dem til genstand for tortur eller for biologiske forsøg. De må ikke forsætligt lades uden lægehjælp eller pleje, ej heller må der skabes betingelser, der udsætter dem for smitte eller infektion.

Kun tvingende lægelige grunde kan berettige en fortrinsstilling med hensyn til behandlingens rækkefølge.

Kvinder skal behandles med ethvert skyldigt hensyn til deres køn.

ARTIKEL 13

Nærværende konvention finder anvendelse på sårede, syge og skibbrudne på søen, som tilhører følgende grupper:

- 1) medlemmer af en af de stridende parters væbnede styrker, såvel som medlemmer af hjemmeværn eller frivillige korps, der udgør en del af de nævnte væbnede styrker;
- 2) medlemmer af andre hjemmeværn og frivillige korps, herunder organiserede modstandsbevægelser, som tilhører en af de stridende parter, hvad enten de opererer på eller uden for deres eget territorium, og selv om dette territorium er besat, forudsat at disse hjemmeværn eller frivillige korps, herunder organiserede modstandsbevægelser, opfylder følgende betingelser:
 - a) at de står under kommando af en person, der er ansvarlig for sine undergivne,
 - b) at de er i besiddelse af et fast kendetegn, der er synligt på afstand,

- c) at de bærer våbnene åbenlyst,
 - d) at de udfører deres operationer i overensstemmelse med krigens love og sædvaner;
- 3) medlemmer af regulære væbnede styrker, der adlyder ordrer fra en regering eller en myndighed, som ikke anerkendes af tilbageholdelsesmagten;
- 4) personer, der følger de væbnede styrker uden direkte at være medlemmer af disse, såsom civile medlemmer af militære luftfartøjers besætninger, krigskorrespondenter, leverandører, medlemmer af arbejdsenheder eller af tjenestegrene, som er ansvarlige for de væbnede styrkers velfærd, forudsat at de er autoriseret af de væbnede styrker, som de følger;
- 5) besætninger tilhørende handelsmarinen, herunder skibsførere, lodser og lærlinge og besætninger tilhørende et af de stridende parters civile luftfartøjer, for så vidt de ikke nyder fordel af en gunstigere behandling i medfør af andre folkeretlige bestemmelser;
- 6) indbyggere i et ikke-besat territorium, der, når fjenden nærmer sig, af egen drift griber til våben for at yde modstand mod invasionsstyrkerne uden at have haft tid til at gruppere sig i regulære militære enheder, forudsat at de bærer våben åbenlyst og respekterer krigens love og sædvaner.

ARTIKEL 14

Ethvert krigsskib, der tilhører en krigsførende part, er berettiget til at fordre sig udleveret sådanne sårede, syge eller skibbrudne, som er om bord på militære hospitalsskibe eller hospitalsskibe tilhørende hjælpeorganisationer eller privatpersoner, eller som er om bord på handelsskibe, lystbåde eller andre mindre fartøjer, uanset deres statsborgerforhold, under forudsætning af, at de sårede og syge kan tåle flytning, og under forudsætning af, at krigsskibet råder over tilstrækkelige indretninger til den nødvendige lægebehandling.

ARTIKEL 15

Såfremt sårede, syge eller skibbrudne personer tages om bord i et neutralt krigsskib eller i et neutralt militært luftfartøj, skal det, hvor de folkeretlige bestemmelser kræver det, sikres, at de ikke på ny kan tage del i krigsoperationer.

ARTIKEL 16

Sårede, syge og skibbrudne, som tilhører en krigsførende magt, og som falder i fjendens hænder, vil være at anse som krigsfanger, og de folkeretlige bestemmelser vedrørende krigsfanger finder anvendelse på dem, jfr. artikel 12. Den part, der har taget dem til fange, er berettiget til efter et skøn over omstændighederne at bestemme, om den vil beholde dem eller sende dem til en havn i sit eget land, til neutral eller endog til fjendtlig havn. I sidstnævnte tilfælde må krigsfanger, der således er sendt tilbage til deres hjemland, ikke gøre tjeneste i det tidsrum, i hvilket krigen varer.

ARTIKEL 17

Sårede, syge eller skibbrudne personer, som med de stedlige myndigheders tilladelse landsættes i neutral havn, skal, hvor de folkeretlige bestemmelser kræver det, og der ikke mellem den neutrale magt og de krigsførende magter er truffet modstående aftale,

bevogtes på en sådan måde af den neutrale magt, at de ikke på ny kan tage del i krigsoperationer.

Omkostninger forbundet med hospitals- og interneringsophold skal bæres af den magt, til hvilken de sårede, syge eller skibbrudne personer hører.

ARTIKEL 18

De stridende parter er efter enhver kamp forpligtet til uden tøven at tage alle forholdsregler til at eftersøge og opsamle de skibbrudne, sårede og syge, til at beskytte dem mod plyndring og dårlig behandling, til at sikre dem tilstrækkelig pleje samt til at eftersøge de døde og forhindre, at disse udplyndres.

Når som helst forholdene tillader det, skal de stridende parter afslutte stedlige aftaler om såredes og syges evakuering ad søvejen fra et belejret eller omringet område og om passageret for sanitært og gejstligt personel og udstyr på vej til det nævnte område.

ARTIKEL 19

De stridende parter er i hvert enkelt tilfælde forpligtet til snarest muligt at optegne alle nærmere omstændigheder, der kan bidrage til at identificere sådanne skibbrudne, syge og døde tilhørende en fjendtlig part, som er faldet i deres hænder. Disse optegnelser bør så vidt muligt indeholde oplysning om:

- a) den magt, under hvilken vedkommende personer hører;
- b) militært tjenestenummer;
- c) efternavn;
- d) fornavn(e);
- e) fødselsdato;
- f) enhver anden omstændighed, der fremgår af identitetskort eller -plade;
- g) dato og sted for tilfangetagelse eller død;
- h) sår, sygdom eller dødsårsag.

De ovennævnte oplysninger skal snarest muligt tilstilles det i artikel 122 i Genevekonventionen af 12. august 1949 om behandling af krigsfanger omhandlede oplysningskontor, som gennem beskyttelsesmagten og centralkontoret for krigsfanger skal videresende dem til den magt, under hvilken disse personer hører.

De stridende parter skal tilvejebringe og gennem nævnte kontor tilstille hinanden dødsattester eller behørigt bekræftede dødslistes. De skal ligeledes indsamle og gennem det nævnte kontor tilstille hinanden den ene halvdel af dobbelte identitetsplader eller, hvis identitetspladen er enkel, da denne, testamenter eller andre dokumenter, der er af betydning for de afdødes pårørende, penge og i det hele alle genstande, der findes på de døde, og som har værdi i sig selv eller affektionsværdi. Sådanne genstande tillige med uidentificerede genstande skal fremsendes i forseglede pakker ledsaget af erklæringer, indeholdende alle til identificering af de afdøde ejermænd nødvendige oplysninger, såvel som af en fuldstændig fortegnelse over pakkens indhold.

ARTIKEL 20

De stridende parter er forpligtet til at sikre, at begravelsen til søs, som, for så vidt forholdene tillader det, skal ske individuelt, kun finder sted efter en omhyggelig undersøgelse - om muligt foretaget af en læge - af ligene med henblik på at konstatere dødens indtræden, fastslå identiteten og muliggøre afgivelsen af en redegørelse. Er der anvendt dobbelt identitetsplade, skal den ene halvdel af pladen forblive på liget.

Såfremt døde personer udskibes, finder bestemmelserne i Genevekonventionen af 12. august 1949 om forbedring af såredes og syges vilkår i de væbnede styrker i felten anvendelse.

ARTIKEL 21

De stridende parter kan anmode førere af neutrale handelsskibe, lystfartøjer eller andre fartøjer om af humanitære grunde at tage syge, sårede og skibbrudne om bord, om at pleje dem samt om at opsamle døde.

Der skal ydes skibe af enhver art, som tager en sådan anmodning til følge, såvel som skibe, der på eget initiativ har opsamlet sårede, syge og skibbrudne personer, særlig beskyttelse og særlige lempelser under udøvelsen af sådan hjælpevirksomhed.

De må i intet tilfælde opbringes på grund af sådan transport, men kan dog, medmindre der er givet dem løfte om det modsatte, fortsat gøres til genstand for opbringelse som følge af ethvert neutralitetsbrud, som de måtte have begået.

KAPITEL III

Hospitalsskibe

ARTIKEL 22

Militære hospitalsskibe, det vil sige skibe, der af magterne er bygget eller udrustet særligt og udelukkende med henblik på at bistå, pleje eller transportere syge, sårede og skibbrudne, må under ingen omstændigheder angribes eller opbringes, men skal til enhver tid respekteres og beskyttes på betingelse af, at deres navne og karakteristik er blevet meddelt de stridende parter 10 dage, før de pågældende skibe tages i anvendelse. En sådan meddelelse skal indeholde oplysning om følgende data: bruttoregisteretons, længden fra for- til agterstavn og antallet af master og skorstene.

ARTIKEL 23

Kystetablissementer, der er berettiget til beskyttelse under Genevekonventionen af 12. august 1949 til forbedring af såredes og syges vilkår i de væbnede styrker i felten, må ikke bombarderes eller angribes fra søen.

ARTIKEL 24

Hospitalsskibe, der benyttes af nationale Røde Kors-selskaber, af officielt anerkendte hjælpeorganisationer eller af privatpersoner, nyder samme beskyttelse som militære hospitalsskibe og kan ikke gøres til genstand for opbringelse, såfremt den stridende part, til hvilken de hører, officielt har autoriseret dem, og for så vidt de i artikel 22 indeholdte bestemmelser om anmeldelse er iagttaget.

Sådanne skibe skal være forsynet med certifikater udstedt af de ansvarlige myndigheder, hvoraf det fremgår, at fartøjerne har været under deres kontrol under udrustningen og ved afrejsen.

ARTIKEL 25

Hospitalsskibe, der benyttes af nationale Røde Kors-selskaber, officielt anerkendte hjælpeorganisationer eller privatpersoner tilhørende neutrale lande nyder samme beskyttelse som militære hospitalsskibe og skal ikke kunne gøres til genstand for opbringelse, såfremt de efter forudgående tilladelse fra deres egen regering og med vedkommende stridende parts bemyndigelse har stillet sig under en af de stridende parter ledelse, alt for så vidt de i artikel 22 indeholdte bestemmelser om anmeldelse er iagttaget.

ARTIKEL 26

Den i artiklerne 22, 24 og 25 omhandlede beskyttelse gælder hospitalsskibe af enhver tonnagestørrelse og disses redningsbåde, hvor som helst de opererer. For at sikre størst mulig bekvemmelighed og sikkerhed skal de stridende parter ikke desto mindre tilstræbe kun at anvende hospitalsskibe på over 2000 bruttoregister tons ved transport af syge, sårede og skibbrudne på lange rejser og på det åbne hav.

ARTIKEL 27

Mindre fartøjer, der af staten eller af officielt anerkendte redningsselskaber anvendes til redningsforetagender ved kysten, skal ligeledes respekteres og beskyttes under samme betingelser som de i artiklerne 22 og 24 fastsatte, for så vidt hensynet til de militære operationer tillader dette.

Samme regel skal i videst muligt omfang anvendes på faste kyst installationer, der af disse fartøjer udelukkende benyttes i deres humanitære virksomhed.

ARTIKEL 28

Såfremt der finder kamphandlinger sted om bord på et krigsskib, skal sygelukaferne så vidt muligt respekteres og skånes. Sygelukafer og deres udstyr forbliver undergivet krigens love. De må dog ikke undrages deres formål, så længe de udkræves af hensyn til de sårede og syge. Ikke desto mindre kan den militære chef, i hvis magt de er faldet, benytte rummene til andre formål, såfremt det militært er tvingende nødvendigt, når han har draget omsorg for, at de derværende sårede og syge modtager passende pleje.

ARTIKEL 29

Der skal meddeles ethvert hospitalsskib, der befinder sig i en havn, der falder i fjendens hænder, tilladelse til at forlade havnen.

ARTIKEL 30

De i artiklerne 22, 24, 25 og 27 omhandlede fartøjer er forpligtet til at yde sårede, syge og skibbrudne hjælp og bistand uden hensyn til disses statsborgerforhold.

De Høje Kontraherende Parter forpligter sig til ikke at anvende sådanne fartøjer til noget militært formål.

Sådanne fartøjer må ikke på nogen måde hæmme de kæmpende styrker i deres bevægelser.

Under og efter en kamp handler de på egen risiko.

ARTIKEL 31

De stridende parter har ret til at kontrollere og undersøge de i artiklerne 22, 24, 25 og 27 nævnte fartøjer. De kan afslå tilbud om hjælp fra sådanne fartøjer, beordre dem til at fjerne sig, lade dem følge en bestemt kurs, kontrollere anvendelsen af deres radiotelegraf og andre meddelelsesmidler og endog tilbageholde dem i et tidsrum af ikke over 7 døgn regnet fra tidspunktet for prajningen, såfremt omstændighedernes vægt kræver det.

De er berettiget til midlertidigt om bord at anbringe en repræsentant, hvis eneste opgave er at påse, at ordrer, der gives i medfør af de i første stykke indeholdte bestemmelser, udføres.

De stridende parter skal så vidt muligt indføre de ordrer, de har givet hospitalsskibets kaptajn, i fartøjets logbog på et sprog, som kaptajnen forstår.

De stridende parter er berettiget til ensidigt eller i medfør af særlige overenskomster om bord på deres skibe at anbringe neutrale iagttagere, som skal overvåge, at nærværende konventions bestemmelser nøje overholdes.

ARTIKEL 32

De i artiklerne 22, 24, 25 og 27 omhandlede fartøjer kan, for så vidt angår deres ophold i neutral havn, ikke ligestilles med krigsskibe.

ARTIKEL 33

Handelsfartøjer, som er blevet omdannet til hospitalsskibe, må ikke anvendes til noget andet formål i det tidsrum, i hvilket fjendtlighederne vedvarer.

ARTIKEL 34

Den beskyttelse, der tilkommer hospitalsskibe og sygelukafer, ophører ikke, medmindre de, når bortses fra deres humanitære opgaver, anvendes til udøvelse af handlinger til skade for fjenden. Beskyttelsen bortfalder dog først, såfremt en advarsel, der så vidt muligt skal fastsætte en rimelig tidsfrist, ikke efterkommes.

I særdeleshed må hospitalsskibe ikke være i besiddelse af eller anvende hemmelig kode til deres radiotelegraf eller til andre meddelelsesmidler.

ARTIKEL 35

Følgende forhold skal ikke betragtes som givende ret til at berøve hospitalsskibe eller fartøjers sygelukafer den beskyttelse, der tilkommer dem:

- 1) at skibenes eller sygelukafernes besætninger er bevæbnede for derved at kunne opretholde orden samt forsvare sig selv og de syge og sårede;
- 2) at der om bord findes apparater, som udelukkende er bestemt til at lette navigationen eller meddelelsetjenesten;
- 3) at der om bord på hospitalsskibe eller i sygelukafer opdages håndvåben og ammunition, som er frataget sårede, syge eller skibbrudne, og som endnu ikke er overgivet til rette tjenestegren;

4) at den humanitære virksomhed, der finder sted på hospitalsskibe eller i fartøjers sygelukafer, eller som udøves af besætningerne, udstrækkes til pleje af sårede, syge eller skibbrudne civile;

5) at der udover de normalt fornødne mængder transporteres udstyr og personel, som udelukkende er bestemt for sanitære formål.

KAPITEL IV

Personel

ARTIKEL 36

Hospitalsskibes gejstlige, lægelige og sanitære personel samt deres besætninger skal respekteres og beskyttes; de nævnte personer må ikke tages til fange i det tidsrum, de er i hospitalsskibets tjeneste, hvad enten der er sårede og syge om bord eller ej.

ARTIKEL 37

Medlemmer af det gejstlige, lægelige og sanitære personel, der har fået til opgave at øve den lægelige eller åndelige forsorg for de i artiklerne 12 og 13 omhandlede personer, skal, dersom de falder i fjendens hænder, respekteres og beskyttes. De kan fortsat udføre deres pligter, så længe dette er nødvendigt af hensyn til de såredes og syges pleje. De skal derefter sendes tilbage, så snart den øverstkommanderende, under hvis myndighed de befinder sig, anser det for muligt. Når de forlader skibet, er de berettiget til at medføre deres personlige ejendele.

Hvis det imidlertid af hensyn til krigsfangers lægelige eller åndelige fornødenheder viser sig nødvendigt at tilbageholde en del af dette personel, skal der tages alle forholdsregler i det øjemed snarest at muliggøre personellet's udskibning.

Efter udskibningen omfattes tilbageholdt personel af bestemmelserne i Genevekonventionen af 12. august 1949 til forbedring af såredes og syges vilkår i de væbnede styrker i felten.

KAPITEL V

Sanitetstransporter

ARTIKEL 38

Skibe, som er fragtet til sanitetstransporter, er berettiget til at transportere udstyr, der udelukkende er bestemt til behandling af sårede og syge medlemmer af væbnede styrker eller til forebyggelse af sygdom, forudsat at nærmere oplysninger vedrørende rejsen er blevet meddelt den fjendtlige magt og godkendt af denne. Fjenden bevarer retten til at borde transportskibene, men ikke til at opbringe dem, ej heller til at beslaglægge det medførte udstyr.

I henhold til overenskomst mellem de stridende parter kan neutrale iagttagere anbringes om bord på sådanne skibe for at kontrollere det medførte udstyr. Med dette formål for øje skal der gives dem fri adgang til udstyret.

ARTIKEL 39

Sanitetsluftfartøjer, det vil sige luftfartøjer, som udelukkende anvendes til evakuering af sårede, syge og skibbrudne og til transport af sanitært personel og udstyr, må ikke gøres til genstand for angreb, men skal respekteres af de stridende parter, når flyvningen finder sted i højder, på tidspunkter og ad ruter, hvorom der er truffet særlig aftale mellem de interesserede stridende parter.

Sådanne luftfartøjer skal på over-, under- og sidefladerne være tydeligt mærket med det i artikel 41 foreskrevne kendemærke såvel som med de nationale farver. De skal være forsynet med alle andre mærker eller kendetegn, hvorom der måtte være truffet aftale mellem de stridende parter efter udbruddet af eller under fjendtlighederne.

Medmindre der er truffet anden aftale, er overflyvninger af fjendtligt eller af fjenden besat territorium forbudt.

Sanitetsluftfartøjer er forpligtet til at efterkomme ethvert påbud om landing på landjorden eller på vandet. Har et luftfartøj foretaget en således påtvunget landing, har det efter en eventuel undersøgelse ret til at fortsætte flyvningen med de ombordværende.

I tilfælde af ufrivillig landing på landjorden eller på vandet, på fjendtligt eller af fjenden besat territorium, er de sårede, syge og skibbrudne såvel som luftfartøjets besætning at anse som krigsfanger. Det sanitære personel vil være at behandle i overensstemmelse med artiklerne 36 og 37.

ARTIKEL 40

Sanitetsluftfartøjer, der tilhører de stridende parter, har ret til at overflyve neutrale magters territorium og til om nødvendigt at foretage landing der eller til at benytte det til mellemlanding, jævnfør dog bestemmelserne i andet stykke. De skal give neutrale magter forudgående meddelelse om overflyvning af det nævnte territorium og efterkomme ethvert påbud om landing på landjorden eller på vandet. De er kun beskyttet mod angreb under flyvning ad ruter, i højder og på tidspunkter, hvorom der er truffet særlig aftale mellem de stridende parter og den interesserede neutrale magt.

De neutrale magter er imidlertid berettiget til at fastsætte betingelser eller indskrænkninger vedrørende sanitetsluftfartøjers overflyvning af eller landing på deres territorium. Sådanne eventuelle betingelser eller indskrænkninger skal bringes til ensartet anvendelse overfor alle de stridende parter.

Medmindre anden aftale er truffet mellem de neutrale magter og de stridende parter, skal de sårede, syge eller skibbrudne, som med de stedlige myndigheders tilladelse landsættes på neutralt territorium fra sanitetsluftfartøjer, tilbageholdes af den neutrale magt på en sådan måde, at de ikke på ny kan deltage i krigsoperationer, såfremt de folkeretlige regler kræver dette. Den med deres hospitalsophold og internering forbundne udgift skal bæres af den magt, til hvilken de hører.

KAPITEL VI

Kendemærket

ARTIKEL 41

Den kompetente militære myndighed skal påse, at et rødt kors på hvid bund forefindes på flag, armbind og på alt udstyr, der anvendes af sanitetstjenesten.

For så vidt angår lande, som allerede i stedet for et rødt kors som kendemærke anvender den røde halvmåne eller den røde løve og sol på hvid bund, anerkender nærværende konvention dog ligeledes disse emblemer.

ARTIKEL 42

Det i artiklerne 36 og 37 omtalte personel skal på venstre arm bære et armbind, der kan tåle vand, som er forsynet med kendemærket, og som er udstedt og stemplet af den militære myndighed.

Foruden den i artikel 19 omtalte identitetsplade skal sådant personel tillige bære et særligt identitetskort, der er forsynet med kendemærket. Dette kort skal kunne tåle vand og være af en sådan størrelse, at det kan bæres i lommen. Det skal være affattet på det nationale sprog og mindst indeholde indehaverens efternavn og fornavne, fødselsdato, grad og tjenestenummer, hvorhos det skal angive den egenskab, i hvilken han har ret til beskyttelse under nærværende konvention. Kortet skal være forsynet med et fotografi af ejeren tillige med hans underskrift og/eller fingeraftryk. Det skal bære militærmyndighedens prægestempel.

Identitetskortet skal i hvert land være ensartet for alle de væbnede styrker og skal så vidt muligt være af lignende type i De Høje Kontraherende Parters væbnede styrker. De stridende parter kan til deres vejledning anvende det udkast, der som eksempel er vedføjet nærværende konvention. Ved fjendtlighedernes udbrud skal de meddele hinanden, hvilken model de anvender. Identitetskort bør om muligt udfærdiges i mindst 2 eksemplarer, af hvilke det ene skal forblive i hjemlandet.

I intet tilfælde må kendetegn, identitetskort eller retten til at bære armbind fratages det nævnte personel. Ved tab af kort eller kendetegn har personellet ret til at erholde genpart af kortene og til at få kendetegnene erstattet.

ARTIKEL 43

De i artiklerne 22, 24, 25 og 27 omhandlede skibe skal være tydeligt afmærket som nedenfor angivet:

- a) hele den udenbords overflade skal være hvid;
- b) på begge sider af skroget og på de horisontale flader skal et eller flere mørkerøde kors i størst muligt format være påmalet og anbragt således, at de i så høj grad som muligt er synlige fra søen og fra luften.

Alle hospitalsskibe skal tilkendegive sig ved at føre deres nationalflag, og, såfremt de tilhører en neutral stat, ydermere den af de stridende parters flag, under hvis ledelse de har stillet sig. Så højt på stormasten som muligt skal føres et hvidt flag med rødt kors.

Hospitalsskibes redningsbåde, kystredningsbåde og alle mindre fartøjer, som benyttes af sanitetstjenesten, skal være hvidmalede med iøjnefaldende mørkerøde kors og skal i det hele være afmærket som ovenfor om hospitalsskibe foreskrevet.

Sådanne af de ovennævnte skibe og fartøjer, som om natten og ved nedsat sigtbarhed ønsker at sikre sig den beskyttelse, som de er berettiget til, skal, såfremt dette godkendes af den af de stridende parter, i hvis magt de befinder sig, træffe de nødvendige forholdsregler til at lade deres maling og kendemærker fremtræde tilstrækkelig tydeligt.

Hospitalsskibe, som i overensstemmelse med artikel 31 midlertidigt tilbageholdes af fjenden, er forpligtet til at stryge den af de stridende parters flag, i hvis tjeneste de befinder sig, eller under hvis ledelse de har stillet sig.

Det kan tillades kystredningsbåde, der med besættelsesmagtens samtykke vedbliver at operere fra en besat base, at føre deres egne nationale farver tillige med et flag med rødt kors på hvid bund, når de befinder sig uden for basen. Herom skal der på forhånd gives alle interesserede stridende parter meddelelse.

Alle de i nærværende artikel fastsatte bestemmelser vedrørende det røde kors finder ligeledes anvendelse på de andre i artikel 41 nævnte emblemer.

De stridende parter skal til enhver tid bestræbe sig for at afslutte gensidige overenskomster med henblik på anvendelsen af de mest moderne metoder til lettelse af identificering af hospitalsskibe.

ARTIKEL 44

De i artikel 43 omhandlede kendemærker kan i krig som i fred kun benyttes til betegnelse eller beskyttelse af de deri nævnte skibe, medmindre andet følger af en anden international konvention eller af en overenskomst mellem alle de interesserede stridende parter.

ARTIKEL 45

De Høje Kontraherende Parter er forpligtet til at træffe de nødvendige forholdsregler til forebyggelse og bekæmpelse på ethvert tidspunkt af ethvert misbrug af de i artikel 43 omhandlede kendemærker, såfremt deres lovgivning ikke allerede dækker disse forhold.

KAPITEL VII

Konventionens gennemførelse

ARTIKEL 46

Enhver af de stridende parter skal gennem sine øverstkommanderende sikre, at det i de foregående artikler indeholdte nøje bringes til udførelse og at uforudsete tilfælde behandles i overensstemmelse med nærværende konventions almindelige grundsætninger.

ARTIKEL 47

Repressalier rettet mod sårede, syge og skibbrudne personer eller mod personel, fartøjer og udstyr, der er beskyttet af konventionen, forbydes.

ARTIKEL 48

De Høje Kontraherende Parter forpligter sig til i krig som i fred i videst muligt omfang at udbrede kendskabet til nærværende konventions tekst i deres respektive lande og i særdeleshed til at optage studiet af den i deres militære og så vidt muligt i deres civile undervisningsprogram, således at konventionens grundsætninger kan komme til hele befolkningens og i særdeleshed til de væbnede styrkers og det sanitære og gejstlige personels kundskab.

ARTIKEL 49

De Høje Kontraherende Parter skal gennem det schweisiske forbundsråd og under fjendtligheder gennem beskyttelsesmagterne tilstille hinanden den officielle oversættelse af nærværende konvention såvel som love og bestemmelser, som de måtte gennemføre med henblik på konventionens anvendelse.

KAPITEL VIII

Bekæmpelse af misbrug og overtrædelser

ARTIKEL 50

De Høje Kontraherende Parter forpligter sig til at gennemføre alle love, der er nødvendige til skabelsen af effektive straffesanktioner over for personer, som begår eller beordrer iværksættelsen af nogen af de i den følgende artikel beskrevne grove overtrædelser af nærværende konvention.

Enhver af De Høje Kontraherende Parter har pligt til at eftersøge personer, der er beskyldt for at have begået eller for at have beordret iværksættelsen af sådanne grove overtrædelser, og skal uden hensyn til sådanne personers statsborgerforhold stille dem for sine egne domstole. Den kan også i overensstemmelse med reglerne i sin egen lovgivning beslutte at overgive sådanne personer til en anden interesseret kontraherende part til retsforfølgning under forudsætning af, at denne anden part har tilvejebragt et tilstrækkeligt bevismateriale.

Enhver af De Høje Kontraherende Parter skal tage de nødvendige forholdsregler til bekæmpelse af alle handlinger, der uden at falde ind under de i den følgende artikel definerede grove overtrædelser strider mod nærværende konventions bestemmelser.

Under alle forhold skal de tiltalte drage fordel af betryggende garantier med hensyn til domstolsbehandling og forsvar. Disse garantier må ikke være mindre gunstige end de i Genevekonventionen af 12. august 1949 om behandling af krigsfanger artikel 105 og følgende artikler fastsatte.

ARTIKEL 51

Ved grove overtrædelser, jævnfør artikel 50, forstås overtrædelser, der indbefatter en af følgende handlinger, såfremt denne begås overfor personer eller ejendom, der beskyttes af konventionen: forsætligt drab, tortur eller umenneskelig behandling, herunder biologiske forsøg, forsætlig påførelse af betydelig lidelse eller alvorlig skade på legeme eller helbred, omfattende ødelæggelser og tilegnelse af ejendom, der ikke retfærdiggøres af den militære nødvendighed, og som udføres på ulovlig og vilkårlig måde.

ARTIKEL 52

Ingen af De Høje Kontraherende Parter kan frigøre sig selv eller en anden kontraherende part for ansvar, som den selv eller en anden kontraherende part har pådraget sig med hensyn til de i den foregående artikel omhandlede overtrædelser.

ARTIKEL 53

På begæring af en af de stridende parter skal der iværksættes en undersøgelse i en form, der fastsættes af de interesserede parter, vedrørende enhver påstået krænkelse af konventionen.

Hvis der ikke er opnået enighed om fremgangsmåden ved undersøgelsen, bør parterne træffe aftale om valg af en voldgiftsmand, som skal bestemme, hvilken fremgangsmåde der skal følges.

Når en krænkelse er fastslået, skal de stridende parter bringe den til ophør og snarest muligt bekæmpe den.

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

ARTIKEL 54

Nærværende konvention er affattet på engelsk og fransk. De to tekster har samme gyldighed.

Det schweiziske forbundsråd skal drage omsorg for udarbejdelsen af officielle oversættelser af konventionen til russisk og spansk.

ARTIKEL 55

Nærværende konvention, som bærer denne dags dato, står indtil den 12. februar 1950 åben for undertegnelse af de magter, der har været repræsenteret ved den konference, som åbnedes i Geneve den 21. april 1949, såvel som af magter, der ikke har været repræsenteret ved nævnte konference, men som har tiltrådt den 10. Haagkonvention af 18. oktober 1907 om anvendelse på søkrigen af grundsætningerne i Genevekonventionen af 1906 eller Genevekonventionerne af 1864, 1906 eller 1929 om forbedring af såredes og syges vilkår ved hære i krig.

ARTIKEL 56

Nærværende konvention skal ratificeres snarest muligt, og ratifikationsdokumenterne skal deponeres i Bern.

Om deponeringen af hvert enkelt ratifikationsdokument skal der optages en protokol, hvoraf en bekræftet kopi ved det schweiziske forbundsråds foranstaltning skal tilstilles alle de magter, der har underskrevet konventionen, eller som har meddelt, at de tiltræder den.

ARTIKEL 57

Nærværende konvention træder i kraft 6 måneder efter deponeringen af mindst 2 ratifikationsdokumenter.

Derefter træder den i kraft for hver enkelt af De Høje Kontraherende Parter 6 måneder efter deponeringen af ratifikationsdokumentet.

ARTIKEL 58

I forholdet mellem De Høje Kontraherende Parter træder nærværende konvention i stedet for den 10. Haagkonvention af 18. oktober 1907 om anvendelse på søkrigen af grundsætningerne i Genevekonventionen af 1906.

ARTIKEL 59

Fra nærværende konventions ikrafttrædelsesdato at regne skal enhver magt, der ikke allerede har underskrevet den, kunne tiltræde den.

ARTIKEL 60

Tiltrædelse skal skriftligt meddeles det schweiziske forbundsråd og gælder fra 6 måneder efter den dato, på hvilken meddelelsen modtages.

Det schweiziske forbundsråd skal underrette alle de magter, som har underskrevet konventionen, eller om hvis tiltrædelse der er givet meddelelse, om tiltrædelser.

ARTIKEL 61

Hvor en af de i artiklerne 2 og 3 omhandlede situationer foreligger, træder ratifikationer, der er deponeret, og tiltrædelser, hvorom givet meddelelse af de stridende parter før eller efter fjendtlighedernes eller besættelsens begyndelse, øjeblikkelig i kraft. Det schweiziske forbundsråd skal på hurtigste måde give underretning om alle ratifikationsdokumenter eller tiltrædelseserklæringer, der modtages fra en stridende part.

ARTIKEL 62

Enhver af De Høje Kontraherende Parter skal frit kunne opsig nærværende konvention.

Opsigelsen skal skriftligt meddeles det schweiziske forbundsråd, der skal videresende meddelelsen til alle De Høje Kontraherende Parters regeringer.

Opsigelsen træder i kraft et år efter, at meddelelse herom er afgivet til det schweiziske forbundsråd. En opsigelse, hvorom meddelelse er afgivet på et tidspunkt, da den opsigende magt var indblandet i en strid, træder imidlertid først i kraft, når der er sluttet fred, og når virksomheden i forbindelse med løsladelse og hjemsendelse af de i nærværende konvention beskyttede personer er tilendebragt.

Opsigelsen gælder kun for den opsigende magts vedkommende. Den svækker på ingen måde de forpligtelser, som de stridende parter fortsat skal underkaste sig i kraft af de folkeretlige grundsætninger, således som disse fremgår af de mellem civiliserede folk gældende sædvaner, af menneskelighedens love og af den offentlige morals bydende krav.

ARTIKEL 63

Det schweiziske forbundsråd skal lade nærværende konvention indregistrere i De Forenede Nationers sekretariat. Det schweiziske forbundsråd skal ligeledes underrette De Forenede Nationers sekretariat om alle modtagne ratifikationer, tiltrædelser og opsigelser vedrørende nærværende konvention.

Testimonium

Til bekræftelse heraf har de undertegnede, der har deponeret deres respektive fuldmagter, underskrevet nærværende konvention.

Udfærdiget i Geneve den 12. august 1949 på engelsk og fransk. Originalen skal deponeres i det schweiziske forbundsarkiv. Det schweiziske forbundsråd skal tilstille enhver af signatarstaterne og de stater, som har tiltrådt konventionen, en bekræftet kopi af denne.

Dansk Røde Kors' kommentar: **Tillægget** til den Anden Genevekonvention vedrørende identitetskort for medlemmer af de væbnede styrkers sanitets og religiøse personale på søen er ikke medtaget i retsinformations danske oversættelse, men kan findes på engelsk her:

<https://ihl-databases.icrc.org/applic/ihl/ihl.nsf/Article.xsp?action=openDocument&documentId=3EBB61EF797092F1C12563CD0051AA1E>